

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. IV. Circa mortem conjugum vel liberorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

ut enim DEUS ipse per Psalmistam Pl. 33. dixit, *non est*
inopia timentibus eum.

LXXXVII. Sextò denique hortetur, ut, quàm pos-
sunt maximè, in ordinatam tristitiam, pusillanimitatem,
& diffidentiam in DEUM fugiant, ut quæ non modò
ad finem optatum nihil conducunt, sed potiùs gravi-
ter, nocent irritando DEVM, ut auxilia sperata ne-
get, quia in proprijs potiùs viribus, quàm DEO spem
suam posuerunt. Adhibeant ergo media, quæ pos-
sunt, & de reliquo omnem exitum DEO commit-
tant, contenti quocunque subsidio sibi submisso, &
memores dicti S. Pauli: *Habentes alimenta, & quibus*
utimur, his contenti simus.

§. IV.

Tentatio IV. Circa mortem Conjugum vel
Liberorum.

LXXXVIII. **S** Abina honesta Matrona valde dilige-
bat Maritum, & minimum Filiolum
suum, & ideo, quia mors utrumque eodem anno su-
stulit, inconsolabiter affligitur, & amarissimis, conti-
nuisq; lacrymis utrumque deflet. Quare vocatur Pastor
illius, ut, si non omnino tollere possit mærorem talem,
saltem moderetur eundem appositis doctrinis, & so-
larijs. Quæritur, quomodo id præstare debeat?

Responsio.

LXXXIX. Inprimis illi ostendat, quàm exiguam
tristitiæ causam habeat, sive DEVM, sive Defunctum,
sive seipsam attendat. Si enim primò ad DEVM
respiciat, ille repetit, quod suum erat: Si ergo, dum
Depositarius repetit depositum suum, id volentes &
læ

læti reddimus, cur, si DEVS repetiêrit Maritum & Filiolum, quos ad tempus veluti depositum concessit, doleat ipsa, & queratur? Præterea, cum bonam Christianam profiteatur, utique nihil aliud velle debet, quàm quod Deus vult; cum ergo Deus voluerit autem utrumque defunctum, quidni & ipsa velit? Cur ergo non exclamet cum S. Hieronymo ad Paulam de obitu Blefillæ: *Bonus est DEVS, & omnia, quæ bonum faciunt, bona sint, necesse est. Mariti orbitas irrogat, plango, quod accidit; sed quia sic placet Domino, animo sustinebo. Unicus raptus est Filius? quidem, sed tolerabile, quia sustulit ille, qui dedit. Si secundò defuncti considerentur, vel bene, vel malè illi obiêrunt; si bene, lætandum potius est, quam tristandum; nam, ut S. Chrysostomus hom. 23. Matth. ait, *Illum abiisse in prata florentia cum putrescentes cur adversum te fluctus concitas tempestates hic autem fluctus presentis vita pernavigavit. Si ad imperandum, regnandumque hoc caduco, mortali regno Filius tuus abiisset, nolles eum inde redire, ipsum videres. Nunc verò cum ad majora, meliora regna processerit, parvi temporis absentiam ferre poteris? Noli ergo plorare, reddidisti enim depositum quod tibi creditum erat. Præterea si tu cum amantissimo Amico in carcere constituta fores, & illi Rege gratia fieret, ut è carcere in aulam transferretur, continuisque deliciis frui posset, an doleres, eundemque in carcere pro solatio tuo retinere velles? minime profectò, si verè eum diligeres amicitia amore; cum ergo nunc DEUS & Maritum & Filiolum è carcere corporis ad cœlestem Aulam transtulerit ad beatissimam vitam ducendam, cur tu ipsos impedire velles?**

verò malè obièrunt, iterum non est tristandum,
 concessa peiores evasissent, si diutius vixissent, atque
 bonam sedè majorem pœnam incurrissent, quod DEVS
 ille debet providens eosdem rapere voluit; unde Tertullianus
 erit autem cap. 9. de pat. ait: *Christum ledimus, cum evocatos*
 Cur ergo quosque ab illo quasi miserandos non aequanimiter accipi-
 mus. Certè DEVS & Beati Patroni & custodes de-
 e bonis sanctorum non minùs amant illos, quàm ipsa Sabina;
 irrogat tamen etiam in tali miseria constitutum non lugent,
 mino, et potius divinæ Justitiæ & voluntati acquiescunt;
 s? duru nec ipsa etiam, si eò venerit, aliter faciet; cur ergo
 qui dederu non jam quoque facere possit, quod tunc factura est?
 bene, ve si tertio seipsam attendat Sabina, necdum habet cau-
 s est, quã sã dolendi; nam loco Mariti & Filii ipsum Deum
 om. 23. facta est, qui illa Elcanæ ad Annam uxorem sterilem
 cum putu & propterea flentem dicta verba, ipsi quoque repetit:
 empestu Anna (aut Sabina) cur fies? & quare non comedis? &
 Si ad im quam ob rem affligitur cor tuum? nunquid non ego
 mortaliu melior tibi sum, quàm decem Filii? Nimirum vana
 redire, et auxilia & solatia illi subtraxit DEUS, ut in ipso tan-
 melioris quam fortiora, & sinceriora quærat, & inveniat.
 in ferre jubeat item eam meminisse, quantarum curarum cau-
 depositu sa fuerint defuncti; quantum impedimentum in divi-
 in amato no servitio attulerint; hoc certè Melania Junior agno-
 , & illi vit, quæ, teste S. Hieronymo, calente adhuc mariti
 transferri corpusculo, & nondum humato, duos simul perdidit
 , eundem rat Filios, & tamen nec lacrymam fudit, sed stetit
 ? minime immobilis, & ad Christi pedes devoluta, quasi ipsum
 more; cu teneret, arrisit, & dixit: Expeditiùs nunc tibi servi-
 n è carcerura sum, Domine, qui tanto me opere liberasti.
 ad beati X.C. Secundò illi ostendat, quòd, etiamsi inte-
 dire velle gnos rivos lacrymarum profundat, nihil tamen hæ con-
 ducant

ducant ad maritum & Filium reducendum; unde potius prudentissimum Davidis factum æmulari debet, qui, ut 2. Reg. 12. legitur, cum Famuli mirarentur quòd, ægrotante Filio se tristem ostendisset, & variis modis afflixisset: eodem verò mortuo ad pristinam hilaritatem rediisset, cibumque sumpisset, hoc sponsum dedit: *Propter Infantem, dum adhuc viveret, jejunavi, & flevi, dicebam enim: quis si forte eum mihi donet Dominus, & vivat Infans. Nunc autem quia mortuus est, quare jejunem? quid potero eum revocare amplius?* Imò non tantum ipsi non prosunt lacrymæ, sed utrique defuncto in Purgatorio sint, plurimum nocent, uti DEUS quondam in simili casu Matri cuiusdam Filium mortuum vehementissimè desolenti significavit, varios ipsi Juvenes ad cælum citato gradu properantes, Filium verò illius longo, nigroque pallio, de sequentem ostendit; quem cum Mater adhaerens esset ad gressum accelerandum, respondit ille: non possum, quia lacrymæ tuæ pallium meum gravatum me impediunt; dum enim lacrymis pro solatio tuò indulges, nulla mihi auxilia interea ad evitandas Purgatorii pœnas subministras.

XCI. Tertio illi varia exempla matronarum in oculos ponat, generosè tales casus supportantiù, quales esse possunt Matris Machabæorum, S. Felicitatis, S. Symphorosæ, quæ plures Filios ante se dirigitos cruciatos, & occisos, siccis oculis, & læto animo spectârunt. Specialiter tamen S. Elifabetham Ludovici Turingiæ Ducis uxorem illi proponat, quæ audita morte conjugis, animo ad DEUM converso dicitur: *Nôsti, Domine, quàm ego maritum meum*

unde potest
 ri debet
 irarentur
 et, & van
 pristina
 t, hoc
 e adhue
 cam.

marim, quod & amaret te, & datus mihi esset à te:
 andem à me modò hinc evocatum repetiisti; nec in-
 ta reddo, sed nec, si uno capillo capitis mei ad vitam
 vocare possem, id vellem, si tu nolles. Hoc unum
 ego, ut anima illius æterna in pace requiescat, & ego
 obsequio tuo magis, magisque tuâ gratiâ convale-

XCII. Quartò hortetur, ut spem & solatium in
 DEO unicè constituat; sic enim facilè jacturam non
 tantùm horum duorum, sed omnium hominum cari-
 tatem, uti bene S. Augustinus lib. 4. conf. cap. 2.
 indicavit dicens: *Beatus, qui amat te, & amicum in
 inimicum propter te; Solus enim nullum cha-
 ritem amittit, cui omnes in illo chari sunt, qui non amitti-*

§. V.

Tentatio V. Circa Zelotypiam.

XCIII. **G**eroldus Zelotypus valde maritus, atque
 provectæ ætatis, cùm Juvenem satis
 uxorem duxisset, perperuis agitur curis & timoribus,
 ne alii quoque eam depereant? quapropter arctissi-
 mè eam domi custodit, & observat, & si vel verbulo
 aliam ipsam alloquentem videat, mox suspicatur, ipsam
 alios magis, quàm ipsum diligere, gravissimèque
 cum illa exostulat. Quæritur, quomodo tam gravis
 Zelotypiæ tentatio eripienda sit?

Responsio.

XCIV. Inprimis ei ostendat, quàm graviter con-
 tra legem charitatis delinquat, quæ jubet, ut proxi-
 mum sicut nos ipsos diligamus, atque adedò illi non fa-
 ciamus,